

nt

naš tednik

LETO XXXIX. Številka 43 Cena 8.— šil. (200 din)
Torek, 27. oktobra 1987

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Dober večer, sosed!

Guten Abend, Nachbar!

„Dober večer, sosed — Guten Abend, Nachbar“

Vsakoletne prireditve „Dober večer, sosed — Guten Abend, Nachbar“, ki jih za državni praznik prirejajo krajevna slovenska prosvetna društva, so dostojna in priznana manifestacija za skupnost. Letošnje proslave so bile tudi v znamenju prihodnje 50-letnice, ko je nacistični teror izbrisal Avstrijo z zemljevidov. Prireditve so bile v Borovljah, Št. Janžu, na Radišah in v Železni Kapli. Več bomo poročali v naslednji številki NT. (Na sliki: cerkveni zbor iz Šmarjete v Rožu.)

Smolle v svojem parlamentarnem govoru k novemu proračunu:

„Podpora manjšinam je prava zafrkancija“

V svojem prispevku v debati o novem državnem proračunu je državni poslanec Karel Smolle predvsem opozoril na sramotno nizko finančno podporo narodnim skupinam. Medtem, ko sta v pogajanjih z zastopniki koroških Slovencev SPÖ in ÖVP opozarjali tudi na po-

men zadostne podpore manjšinam, je v novem proračunu predvidenih v ta namen spet samo pičlih 4,400.000 šillingov. Za vse avstrijske manjšine je predvidena samo vsota, kakor jo zaluzi kakšen direktor naših podržavljenih podjetij. Nikjer pa ni omenjeno, koliko dobijo južni Tiroolci.

„Če bi Zveza dodatno prevzela stroške za dvojezične otroške vrtce na Koroškem, za znanstveno raziskovanje preteklosti in sedanjega položaja avstrijskih narodnih skupin, za oskrbovanje z mediji v jezikih avstrijskih manjšin, za kulturno dejavnost itd., potem bi 4,400.000 šil. podpore manjšinam v proračunu 1988 morda še bilo upravičenih. Vendar so v resnici avstrijske manjšine prisiljene, da vso svojo infrastrukturo vzdržujejo same. V tem smislu je teh 4,400.000 šil. zafrkancija manjšin,“ tako Smolle v parlamentu.

Kljub temu je v poročilu o proračunu 1987 bil govor o tem, da je „prekoračenje proračuna 1987 tudi posledica dodatnih izdatkov na področju podpore narodnim skupinam“. Smolle je omenil, da so dejansko izplačali narodnim skupinam samo

polovico predvidenega denarja in da si ta bolj ciničen stavek v poročilu lahko razlaga samo tako, da so pač k „dodatnim izdatkom na področju podpore narodnim skupinam“ šteli tudi podporo gradiščanskim društvom, ki se zavzemajo za asimilacijo Hrvatov, in pa predvidene milijone za šolski model, ki ga Slovenci odklanjajo.

Čudno je tudi, da nikjer ni omenjeno, kolikšno finančno podporo Avstrija pravzaprav daje Južnotirolcem. Je vzrok strah pred primerjavo podpor avstrijskim manjšinam in Južni Tiroolci?

V svojem govoru je Smolle tudi podprl ter prebral zahteve stakajočih študentov in se zavzel za večjo podporo manjšim kulturnim skupinam in ljudski kulturi na račun ogromnih subvencij dunajskim gledališčem in centralni kulturi.

Tednikov komentar

Pretekli petek so slovenski študenti v dunajskem klubu priredili diskusijski večer z glavnimi uredniki Stritzlom (Kleine Zeitung), dr. Valentinom (KTZ) in Markaritzlerjem (VZ). Pričakovali smo, da bo udeležba dobra, diskusijski prispevki študentov pa zanimivi in ofenzivni.

V resnici je bila stvar čisto drugačna. Prišlo je vsega 16 (šestnajst) — od približno stopenetdeset — študentk in študentov. Njihovi diskusijski prispevki pa so bili „ofen-

„Živi mrličiči“

zivni“, kakor če bi športni reporter vprašal nogometaša: „Zakaj streljate na nasprotnikov gol?“

Vsekakor so bili Stritzl, dr. Valentin in Markaritzler z našimi študenti zelo zadovoljni in to upravičeno.

Sicer so med našimi študenti tudi (znane) izjeme — aktivne, angažirane in ofenzivne za narodno stvar. A na žalost te izjeme potrjujejo pravilo.

Pravilo oz. slovenska študentska stvarnost pa je v narodnopolitičnem oziru danes prej podobna živemu mrličiču — in ne živahnemu gibanju.

-Kuj-

Knjiga ob državnem prazniku:
„Zadnja možnost spoznati Avstrijo“ (str. 8/9)

Politični dogodki — doma in po svetu

PIŠE RUDI VOUK

Avstrijski študentje so stavkali oz. še vedno stavkajo. V vseh univerzitetnih mestih so zasedli univerze all ravnateljstva, na Dunaju jih je demonstriralo več kot 10.000 pred uradom zveznega kanclerja, v Gradcu je bilo dobrih 4000 študentov na cesti, skupno je stavkalo okoli petdeset tisoč mladih. Skupne demonstracije delavcev, študentov, starih in vseh, ki jih prizadene čudna varčevalna politika vlade, se je v soboto na Dunaju udeležilo 30.000 ljudi.

Vsi skupno menijo, da varčevalna politika velike koalicije

ci zapustili sejo in odšli na demonstracijo. Pozneje pa je marsikateri poslanec velikih strank rekel, da je Smolle imel prav. Predvsem socialisti so se spomnili, da je zaščita socialno šibkih pravzaprav njihova skrb. Oprostite: bila nekoč njihova skrb.

Seveda, varčevanje je nujno potrebno. Ampak vlada hoče začeti z varčevanjem ravno na napačnem koncu. Ravno izobraževanje mladih je investicija, ki se mnogokrat poplača. Namesto da bi jo pospeševali, pa jo z napačno finančno politiko zavirajo. Zato pa so obre-

Študentske stavke

ni pravična. Državni proračun hočejo sanirati na račun socialno šibkih, tistim pa, ki imajo denar, ne vzamejo ničesar. Samo nekaj študentskih primerov: družinsko doklado hočejo odslej izplačevati samo še do dopolnjenega 25. leta. Z družinsko doklado odpadejo tudi štipendije, vožnje za polovično ceno, sirotinske penzije itd. To pomeni za vsakega študenta letno finančno izgubo najmanj 20.000 šillingov, za socialno najbolj šibke pa izgubo tudi do 80.000 šillingov. Vedeti je namreč treba, da mnogi študentje študija do 25. leta sploh ne morejo zaključiti: medicinci, kemiki, arhitekti... Pa tudi pri „krajših“ študijih zadostuje, da dva- ali trikrat padeš, pa si prekoračil to starostno mejo. Posledica je, da študentom prav proti koncu študija, ko je študij najbolj težaven, zmanjka denarja. Študiranje postane luksuz za bogate.

Kako vladajoči stranki reagirata na očitke, se je jasno pokazalo pred študentsko demonstracijo v sredo na Dunaju. Potem, ko je naš poslanec Karel Smolle že v torek pozval ministra za znanost in finančnega ministra, naj se prideta pogajati s študenti (prišla seveda nista), je tudi v sredo v parlamentu predlagal, naj sprejme delegacijo študentov, da jim razložijo svoje skrbi. Ker kaj takega v poslovniku ni predvideno, so to seveda odklonili, nakar so zeleni poslan-

ci za na bankah nakopičeni kapital še zmeraj neobdavnene, čeprav bi takšen davek prinesel nekaj milijard šillingov. (Ko so skušali uvesti takšen davek, je Kronen Zeitung nahujkala male varčevalce proti njemu — čeprav bi ti zgubili na leto samo deset, dvajset šillingov. Imelo pa je smisel: lastnika Kronen Zeitung Dichand in Falk sta največja varčevalca v Avstriji.) Še nekaj: k tej popolnoma napačni izobraževalni politiki spada seveda tudi boj proti dvojezični šoli — čeprav vsak ve, da je dvojezično res bolje.

Na nekem transparentu je pisalo „Zuerst denken, dann handeln“. Avstrijska politika je trenutno ravno nasprotje te zahteve: sedem milijard damo za zastarele in popolnoma nepotrebne Draken; Phyrn-avtocesto gradijo naprej, čeprav za promet sploh ni potrebna; na vsem lepem slišimo od zdravnikov, da so za bolnike boljše majhne bolnišnice kakor ogromni AKH; 17 milijard letno nas stane vojska, čeprav vsak ve, da nas ne ščiti; podržavljena podjetja mdr. producirajo orožje, ki ga ne smejo prodati drugam, Avstrija pa ga ne more uporabljati; varčujemo pri izobraževanju in pri tistih, ki nimajo; in ne nazadnje: predvidenih je 50 milijonov za asistenčne učitelje pedagoškega modela, na zgornjem Koroškem pa odpuščajo učitelje.

Resolucija NSKS in ZSO Hawlicekovi

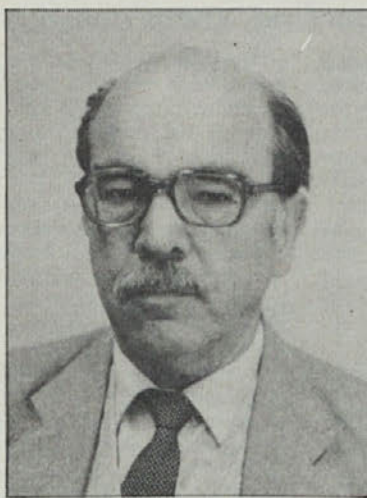
Smolle se aktivno solidarizira s študenti

V ponedeljek, 19. septembra, so študentje dunajske univerze zasedli centralni prostor „Audi max“ in začeli z večdnevno stavko, dan navrh so se z njimi solidarizirale vse druge univerze v zveznih deželah.

Ta vseavstrijska stavka naj bi bila jasen protest proti nameranim ukrepom vlade, ki je izdelala za novi zvezni proračun „paket“ z vrsto krajšanj pri finančnih dokladah za študente. Taka novela bi seveda v prvi vrsti prizadela socialno šibkejšo, ki si lahko svoj študij financirajo samo s pomočjo vseh teh finančnih olajšav.

Državni poslanec Zelene alternative Karel Smolle se je takoj, ko je postalo znano, da se hočejo študentje aktivno braniti proti tako masivnemu krajšanju podpor, z njimi solidariziral in v parlamentu prebral zahteve študentov.

Jože Šircelj — novi dopisnik „Dela“ v Celovcu

Jože Šircelj

V začetku oktobra je Barbaro Goričar, dosedanjo dopisničarko ljubljanskega „DELA“ v Celovcu, nasledil Jože Šircelj, ki nam koro-

Državni poslanec Karel Smolle je v parlamentu prebral upravičene zahteve študentov.

tako se je Smolle udeležil študentskih protestnih akcij na dunajski univerzi.

škim Slovincem ni neznana osebnost — saj je v 70-ih letih izdal zanimivo in lepo ilustrirano knjigo „Koroška znamenja“. Zato lahko mirne vesti zapišemo, da je novi celovski dopisnik „DELA“ dober poznavalec Koroške in da bodo njegovi številni bralci gotovo brali zanimiva poročila o koroških problemih ter še predvsem o življenju in problemih naše narodne skupnosti.

Pretekli četrtek je Jože Šircelj tudi „uradno“ obiskal sedež NSKS, kjer so ga pozdravili predsednik dr. Matevž Grilc, glavni urednik NT mag. Janko Kulmesch, tajnik KKZ Nužej Tolmajer ter novi poslovodni tajnik NSKS Hubert Mikel. V odprtem in prijateljskem pogovoru smo mdr. razpravljali o aktualnih vprašanjih, zlasti v zvezi z dvojezično šolo.

Jožetu Šircelju želimo na njegovem novem službenem mestu čim več uspeha in da bi se med nami res dobro počutil.

„Odprta vprašanja naj strokovna komisija dalje obravnava“

Pretekli ponedeljek je okoli 40 zaupnikov Narodnega sveta koroških Slovencev in Zveze slovenskih organizacij razpravljalo o trenutnem položaju v šolstvu ter o vprašanju, kako postopati naprej. V tej zvezi so sklenili resolucijo, naslovljeno na ministrico Hawlicek.

V tej resoluciji je mdr. rečeno: „Čeprav slovenska narodna skupnost na Koroškem ni sprožila razprave po segregaciji in ločevanju v dvojezičnem šolstvu na Koroškem, je v zadnjih letih s številnimi konstruktivnimi in strokovno-pedagoško utemeljenimi predlogi prispevala k pomiritev političnega vzdušja v deželi in s tem tudi k bolj strokovni razpravi v tem vprašanju. (...)“

V prepričanju, da se v šolskem vprašanju najde konstruktivna rešitev, brez kakršnegakoli ločevanja po jezikovni pripadnosti, smatra slovenska narodna skupnost na Koroškem vmesno poročilo ekspertne komisije, ki naj bi ga Zvezno ministrstvo pripravilo, kot konstruktivno osnovo za nadaljnja strokovna-pedagoška pogajanja, h katerim se koroški Slovenci priznavamo. Vprašanja v poročilu, ki so ostala še odprta, naj bi ekspertna komisija pri Zveznem mi-

nistrstvu obravnavala v nadaljnjem zasedanju. Zato pričakujemo, da bo Zvezno ministrstvo čimprej dostavilo vmesno poročilo.

Hkrati pa koroški Slovenci pozivamo odgovorne v Zveznem ministrstvu, da pričnejo z realizacijo tistih točk vmesnega poročila, ki niso sporne. Predvsem so to ukrepi, ki naj služijo krepitevi zaupanja, ter ukrepi, ki naj bi preprečili še nadaljnjo škodo dvojezičnemu šolstvu.

Glede na dejstvo, da se bomo v naslednjem letu spominjali obletnice anšlusa in bo prav v tem letu posebno Avstrija v centru evropske pozornosti, koroški Slovenci v interesu reputacije republike Avstrije apeliramo na odgovorne v državi in deželi, da ponovno skličejo ekspertno komisijo, ki naj bi nadaljevala s svojim delom in našla konstruktivno rešitev v šolskem vprašanju.“

Pogovor s koordinatorem
Delovne skupnosti
dr. Francijem Zwitterom

NAŠ TEDNIK: Bi našim bralcem orisali nastanek in razvoj srečan narodnih skupnosti sosednjih dežel?

Dr. ZWITTER: Srečanje v San Martinu de Tor dne 16. in 17. oktobra je bilo dvanajsto. Prvo je bilo leta 1976 v Sekiri. Takratno je bilo mišljeno kot izraz podpore in solidarnosti sosednjih manjšin s koroškimi Slovinci. Na srečanju v Sekiri so bili zastopniki 17 narodnih skupnosti. V bodoče pa mislimo navezati stike še z zastopniki narodnih skupnosti na Češkoslovaškem. Omeniti je še treba, da je to prvo združenje, ki usklaja potrebe narodnih skupnosti tako iz zahodnega kakor iz vzhodnega bloka, pa tudi iz nevtralnih in izvenblokovskih držav.

NAŠ TEDNIK: Kako dolgo že delujete na teh srečanjih manjšin?

Dr. ZWITTER: Bil sem tako rekoč pobudnik srečanja v Sekiri. Od tedaj naprej delujem kot koordinatorko združenja, za kar sem bil tudi soglasno izvoljen letos v San Martinu de Tor.

NAŠ TEDNIK: Kaj je bil razlog za združenje sosednjih narodnih skupnosti v Delovno skupnost so-

sednjih dežel in kakšen pomen ima združenje za bodočnost?

Dr. ZWITTER: Razlog za združenje je bila prav gotovo želja po solidarnosti in medsebojni pomoči narodnih skupnosti. Osnutek delovnega načrta za Delovno skupnost sosednjih dežel smo pripravili na lanskem srečanju na Gradščanskem. Delovni načrt so letos brez pridržka potrdili vsi zastopniki manjšin. Delovna skupnost ni zamišljena kot konkurenca FUENS in AIDLCM, temveč združuje manjšine v prostoru Alpe-Jadran. V tradicionalnem prostoru srednje Evrope narodne skupnosti lažje sodelujejo, ker imajo skupne interese. Dosedanja srečanja so jasno pokazala, da vlada pripravljena za reševanje skupnih problemov. Lahko si celo predstavljamo skupno zakonsko osnovo za zaščito narodnih manjšin v prostoru Alpe-Jadran.

NAŠ TEDNIK: Kakšno stališče bo zavzela Delovna skupnost sosednjih dežel k poročilu o manjšinah, ki ga bo izdelala uradna Delovna skupnost Alpe-Jadran?

Dr. ZWITTER: Narodne skupnosti sosednjih dežel so se srečava-

Na tiskovni konferenci celovške univerze je rektor dr. Günther Hödl razložil načrte za bodočnost, zavzel pa je tudi stališče k aktualnim družbeno-političnim vprašanjem, mdr. k vprašanju manjšinskega šolstva.

tako Hödl. Dr. Hödl pa je opozoril tudi na to, da bo v naslednjem letu izšlo poročilo rektorske konference o položaju avstrijskih manjšin. (Naš tednik je o tem že poročal.)

Trenutno študira na celovski univerzi nekaj nad 4000 študentov, skoraj polovica od teh je inškrirala informatiko in obratno ekonomijo. Ker so poklicne možnosti v znanstvenih vedah trenutno zelo slabe, je trend h gospodarskim vedam zelo velik. Univerza je bila

Vedno več študentov ekonomije

Ker so deželni politiki v zadnjem času zelo nestvarno in polemično kritizirali angažma celovške univerze v vprašanju manjšinskega šolstva, je vzdušje med deželnimi politiki in univerzo v določenem oziru moteno. Rektor dr. Hödl je dejal, da univerza kljub ostrim napadom ne bo klonila in da bo še naprej zastopala svoje mnenje v vprašanju manjšinskega šolstva. V vmesnem poročilu zvezne pedagoške komisije je upoštevana vrsta predlogov celovške univerze, „ki ne dela po naročilu prav nobene, vrhu tega pa univerza sama ve, kaj je prav in kaj ne.“

sprva koncipirana le za 1500 študentov, zato je bila potrebna gradnja novega poslopja. Poslopje so sicer že dogradili, manjka pa še 300 milj. šillingov za zgotovitev. Zveza je pripravljena prispevati dve tretjini, od dežele in mesta Celovec pa univerza pričakuje ostalo tretjino. Dr. Hödl je poudaril tudi stike in sodelovanje z univerzami v prostoru Alpe-Adria in drugod po Evropi. Nadalje je izrazil svojo solidarnost s študenti, ki protestirajo proti varčevalnim ukrepom zvezne vlade. Dr. Hödl je dejal, da bi varčevalni ukrepi pomenili za študente pravo katastrofo.

„DS sosednjih dežel združuje manjšine v prostoru Alpe-Jadran“

Dr. Franci Zwitter

dinacijski odbor zavzel jasno stališče k poročilu uradne Delovne skupnosti Alpe-Jadran o manjšinah ter k poročilom drugih gremijev, kakor je to npr. Evropski svet. Na vsak način jih moramo opozoriti, da so narodne skupnosti subjekt in ne samo objekt, o katerem se lahko razpravlja brez njihovega sodelovanja. Vsaka narodna skupnost sama najbolje ve, kako ji zagotoviti nadaljnji obstoj.

NAŠ TEDNIK: Kakšne so Vaše predstave o nadaljnjem postopanju Delovne skupnosti sosednjih dežel?

Dr. ZWITTER: Koordinacijski odbor bo do prihodnjega srečanja pripravil delovni načrt, kako naj se sistematično razvija delo v prihodnjih letih. Posebno je treba poudariti samostojnost in svobodo vsake narodne skupnosti, ki sodeluje v Delovni skupnosti sosednjih dežel. Združenje se nikakor ne vmešava v notranje zadeve posamezne narodne skupnosti, temveč skuša koordinirati potrebe narodnih skupnosti in prostoru Alpe-Jadran.

NAŠ TEDNIK: Hvala za pogovor.

le že pred zasedanji uradne Delovne skupnosti Alpe-Jadran. Za delo, ki naj bi se vršilo med vsakoletnimi srečanji, bomo ustanovili koordinacijski odbor, sestavljen iz šestih članov. Vsekakor bo koor-

Deutschmannov ponovni „njet“ k enakopravnosti slovenskih kmetov

Na zadnji seji odbora za izobraževanje in posvetovanje pri kmetijski zbornici je zastopnik Skupnosti južnokoroških kmetov dipl. inž. Štefan Domej zahteval, da naj kmetijska zbornica pri uvedbi izobraževalnega tečaja za kmetice upošteva tudi potrebe slovenskih kmetov. Kakor je bilo pričakovati, je ta zahteva predsednika Deutschmanna zelo razburila.

Kmetijska zbornica oz. oddelek za kmetijsko šolstvo pri deželni vladi namerava namreč urediti enomesečni tečaj za kmetice, ki nimajo strokovne izobrazbe ali so imele prej druge poklice. Odprto je še vprašanje, ali bo ta tečaj v okviru še obstoječih kmetijskih šol ali pa ga bo prevzela kmetijska zbornica in ga vodila v kmetijsko-izobraževalni hiši v Krastowitzu. Na vsak način bo kmetijska zbornica v prihodnjem letu s strokovnjaki izdelala učni načrt.

Argumentacija zborničnega svetnika Domeja, da je treba nuditi tudi slovenskim kmeticam mož-

nost, da se izobražujejo v slovenskem jeziku, je razburila predvsem predsednika kmetijske zbornice Deutschmanna. Ta je namreč ponovno ugotovil, da je v kmetijski zbornici uradni jezik nemški, in „ker vsak koroški kmet oz. kmetica zna nemško, se bodo tudi slovenske kmetice lahko poslužile te izobraževalne ponudbe“ (Deutschmann). Podobno je argumentiral tudi dvorni svetnik Angermann od deželne vlade, ki je opozoril, da imajo Slovenci možnost, da uredijo privatne izobraževalne ustanove.

Dipl. inž. Domej: „Cilj Skupnosti

Dipl. inž. Štefan Domej

južnokoroških kmetov je, da zagotovi slovenskim kmetom in kmeticam strokovno izobrazbo tudi v materinem jeziku. Žal pa te ideje ne podpira niti deželna vlada niti predsednik kmetijske zbornice.“

Alpe Jadran: za vsako opustitev jedrske energije!

Vprašanje jedrske energije (in jedrskih raket) igra tudi v prostoru Alpe-Jadran važno (ter nevarno) vlogo. Pred nedavnim je v Mariboru bila o tem zanimiva diskusija. V skupni resoluciji zahtevajo varstveniki okolja iz dežel Alpe-Jadran vsako opustitev jedrske energije.

Konkretno pričakujejo podpisniki resolucije (Zveza društev za varstvo okolja v Sloveniji, Koroška iniciativa proti jedrskim elektrarnam, Iniciativa štajerskih nasprotnikov jedrske energije in Mirovni komite Belljak) „od predsednikov vlad dežel, republik in občin članic ter aktivnih opazovalk Delovne skupnosti Alpe-Jadran in Delovne skupnosti alpskih dežel“, da se zavzamejo za:

- Odpravo vsake uporabe jedrske energije v deželah Alpe-Jadran, tako v vojaške kakor civilne namene.

- Vlade dežel Alpe-Jadran naj nemudoma in v sodelovanju z ekološkimi skupinami izdelajo program za opustitev jedrske energije, varčevanje energije, njene smotrne uporabe in nadzor nad izvajanjem tega programa, o čemer so dolžni redno obveščati javnost.

- Ukinitve jedrske elektrarne Krško, jedrske elektrarne Wackersdorf in rudnika urana Žirovski vrh v občini Škofja Loka.

- Na naslednjem srečanju predstavnikov delovne skupnosti dežel Alpe-Jadran naj bo osrednja tema pogovorov opustitev jedrske energije v deželah Alpe-Jadran. Na teh pogovorih naj sodelujejo tudi predstavniki ekoloških skupin Alpe-Jadran.

- Za bolj učinkovito sodelovanje in medsebojno podporo naj se imenuje delovna skupina predstavnikov vlad in varstvenikov okolja iz dežel Alpe-Jadran, ki bo skrbel za izvedbo opuščanja jedrske energije.

- Prosimo vas, da nas o vaši odločitvi javno obvestite.

K tem zahtevam varstvenikov okolja iz dežel Alpe-Jadran je v pogovoru z Našim tednikom zav-

zel stališče tudi namestnik deželnega glavarja Erwin Frühbauer, ki je na blejskem zasedanju Delovne skupnosti Alpe-Jadran zastopal Wagnerja. „Tako, ko sem dobil v roke resolucijo varstvenikov okolja, sem jo posredoval predsedniku IS Slovenije Dušanu Šinigoju, ki je konferenco seznanil z vsebino te resolucije,“ tako Frühbauer. Več o tem nato ni bilo govora, razen, da se dežele Alpe-Jadran nameravajo drugo leto informirati v Zvezni republiki Nemčiji o varnostnih napravah v tamkajšnjih nuklearkah.

Na vprašanje, kaj pravi osebno o resoluciji, je Frühbauer odgovoril: „Nam Avstrijcem je lahko govoriti, ker nimamo jedrske elektrarne. Za Slovenijo pa je to eminentno ekonomsko vprašanje, ker bi v primeru zaprtja JE Krško zmanjkalo potrebne energije. Vrh tega Delovna skupnost Alpe-Jadran ne more nadomestiti suverenosti, ki jo imajo posamezne dežele. Zato lahko o JE Krško odloča samo Slovenija sama.“

Naslednje srečanje varstvenikov okolja iz dežel Alpe-Jadran bo v petek, 20. novembra 1987, v Celovcu.

Ob svetovnem tednu varčevanja vabijo tudi letos naše Posojilnice-Bank in Zveza Bank vlagatelje širom naše dežele, da jih obiščejo ob tej priložnosti. Želja vseh poslovođij, nameščencev in odbornikov naših Posojilnic je, da pridobijo čimveč novih vlagateljev in da obenem seznanijo svoje zveste varčevalce tudi o novih in bolj donosnih oblikah varčevanja. V zahvalo za dobro sodelovanje in zaupanje tudi med letom pa so pripravljena majhna in primerna darila, posebej pa bo poskrbljeno za naše najmlajše varčevalce, ki se že gotovo veselijo obiska v domači Posojilnici. Zato priporočamo staršem, da peljete v tednu varčevanja svoje otroke tudi v Posojilnico, da jih že v mladih letih seznanite z našim združništvom, ki ima že stoletno izkušnjo, in jih navadite vlagati svoje prihranke v hranilnikih Posojilnic.

Ni dvoma, da je varčevanje za naše gospodarstvo in za boljše budočnost vsakega posameznika izrednega pomena. Sicer drži, da vsak, ki varčuje, ne postane bogat, dejstvo pa je, da kdor ne varčuje, ostane ubog.

V zadnjem času so se obrestne mere za hranilne vloge znižale in znašajo danes povprečno od 3,5 do 4%. Če pa primerjamo stopnjo inflacije v prejšnjih letih in danes, to pomeni, da bodo v letošnjem letu varčevalci pri obrestih realno pridobili več kot 1,5%.

Vse avstrijske banke v tem trenutku združujejo okoli 912 milijard šilingov hranilnih vlog ter namenskih vlog za stanovanjsko varčevanje. Torej ima vsak Avstrijec v povprečju 130.000,— šilingov prihranjene denarja. Vsak avstrijski privatnik (tu so upoštevani seveda tudi otroci) ima pri svoji banki ca AS 34.000,— dolga, kar odgovarja približno AS 240,0 milijardam. Največji kreditojemalec v Avstriji pa so država, dežele ter občine. Državni dolg je konec leta 1986

„Solidarnost“ — po slovensko in koroško slovensko

Firma Topšport je odslovila okoli 60 sodelavcev v Pliberku in Železni Kapli. Deloma jim je ostala dolžna plače ter odpravnino. Proti odpustom ni nihče protestiral in nihče se ni pobrigal za domačnja delovna mesta. Ali to ni naloga za koroški sindikat in še bolj za dvojezično sindikalno združenje „Koroško solidarnost“?

Nekateri sodelavci so se morali obrniti na odvetnike. Ali ne bi bila naloga slovenskih sindikalistov, da bi tem sodelavcem omogočili primerno pravno svetovanje, če že

Jože Nachbar

Jurij Mandl

Svetovni teden varčevanja 1987

Pišeta poslovodji Jože Nachbar in Jurij Mandl

znašal AS 617,0 milijard (od tega AS 110,0 milijard inozemskega dolga), dežele, občine ter družbe za posebna financiranja so bile zadolžene za nadaljnjih AS 112,0 milijard. Tako so torej te javne ustanove bile zadolžene za AS 719,0 milijard, kar nekako odgovarja AS 80.500,— na avstrijskega prebivalca.

Naše Posojilnice nudijo vse oblike varčevanja, najbolj priljubljena oblika pa je vlaganje na hranilne knjižice, ker je ta denar v bistvu skoraj vedno na razpolago. Dana pa je tudi možnost kratko-, srednje- in dolgoročne vezave in se tako dosežejo večji obrestni donosi in

s tem večja rentabilnost.

V zadnjem času, ko vlada namerava spremeniti sistem obračunavanja pokojnin in hoče prištediti nekaj milijard pri občanah, da bi tako znižala proračunski deficit, pa postajajo pomembne tudi druge oblike varčevanja. Vsakemu, ki želi ob vstopu v zaslužni pokoj imeti primerne dohodke, svetujemo, da sklene v ta namen življenjsko zavarovanje, preko katerega lahko dobiva dodatno mesečno penzijo (Zusatzpension) ali si pusti te prihranke ob vstopu izplačati.

Varčevaje v obliki nakupa vrednostnih papirjev — pa naj so to komunalne vrednotice, delnice ali udeležbe pri raznih

fondih —, je pri nas še malo razširjeno. Ta vrst varčevanja je dolgoročnega značaja in prinaša zagotovljen in optimalen donos samo tedaj, če je denar vezan za celotno predvideno dobo. Tako obliko lahko svetujemo samo tistim vlagateljem, ki dejansko lahko dolgoročno vežejo del svojih prihrankov brez predčasne odpovedi.

Na vsak način pa so poslovodje naših Posojilnic v tej smeri izobraženi in bodo s pomočjo zvezine centrale ugodili vsem vašim željam in potrebam. Hranilne vloge so pri nas, kakor na vsaki avstrijski banki, sigurne in so banke po zakonu o kreditnem gospodarstvu zadolžene, da tvorijo tako imenovane garancijske skupnosti in solidarnostne sklade v namen še boljšega zagotavljanja hranilnih vlog.

V zadnjem času ustvarjamo v obliki spojitvev v našem sistemu večje enote, ki lahko bolj ekonomsko in uspešno poslujejo. Odprli smo tudi v letošnjem letu v raznih krajih nove poslovne objekte, ki pričajo o našem uspehu in obenem nudijo modernejši in boljši bančni servis.

Vloge, ki jih združujejo Posojilnice in Zveza, služijo kreditiranju privatnega gospodarstva, kmetijstva, stanovanjske gradnje, mešanih podjetij in zasebnikov. Naše Posojilnice na Koroškem so izraz avtohtonega, to se pravi samostojnega gospodarstva na sektorju storitev. Naše Posojilnice, blagovne zadrage in Zveza pa tudi v veliki meri podpirajo v svojih okoliših kulturno dejavnost naših rojakov in so zato ponekod postale center športnega in kulturnega udejstvovanja v občini.

Zato še bolj pričakujejo vaše obiske v dnevih varčevanja in vaše zaupanje. Poslovodje in nameščenci Posojilnic-Bank in Zveza Bank pa vam zagotavljajo največji osebni angažma pri svetovanju ter najboljši bančni servis.

Visoko časnikarsko odlikovanje Bogdanu Pogačniku

Ob „II. dnevu jugoslovanskih novinarjev“ (29. oktobra 1987) bo v Ljubljani tridnevna 19. volilna skupščina Zveze novinarjev Jugoslavije (28.—30. 10. 1987). Predsednik Zveze novinarjev Jugoslavije je Slovenec Slavko Fras.

Bogdan Pogačnik

Slavko Fras je bil dolga leta večč dopisnik Ljubljanskega „Dela“ na Dunaju in v Celovcu, sedaj pa je glavni urednik „Naših razgledov“.

Jugoslovanski časnikarji bodo v petek, 30. oktobra, obiskali tudi dvojezično Koroško. V Bilčovsu se bodo pri Miklavžu srečali s predstavniki obeh osrednjih organizacij koroških Slovencev, obeh slovenskih tednikov ter se informirali o trenutni narodnopolitični situaciji na Koroškem. Nadalje nameravajo obiskati mešano podjetje „Obir“ na Rebrcl.

Do važnega informativnega srečanja med jugoslovanskimi novinarji in predstavniki koroških Slovencev bo prišlo na pobudo in po zaslugi kolega Slavka Frasa. Osrednja tema ljubljanskega kongresa, katerega se bo udeležilo 150 jugoslovanskih časnikarjev, pa se glasi „vloga novinarja pri premagovanju družbene krize“ (referent: Slavko Fras). Nadalje bodo trije časnikarji prejeli „Nagrado za življenje Moša Pi-jade“ — med njimi Slovenec in naš prijatelj Bogdan Pogačnik, za kar mu uredništvo Našega tednika iskreno čestita.

Janko Kulmesch

ne morejo pomagati pri iskanju drugega delovnega mesta?

Firma je nekaterim sodelavcem obljubila, da bo povrnila stroške obresti za neizplačane osebne dohodke. Ko pa so ti sodelavci pogledali na svoj bančni konto, so ugotovili, da so jim bile obresti premenjene. Kdo jim bo v tej zadevi svetoval?

Vodstvo tovarne ima izgovor, da je v začetnih likvidnostnih težavah. Na Koroškem je nad deset mešanih podjetij, med katera šteje tudi firma Topšport. Ali ne bi bilo primerno, da bi v takem slučaju pomagalo eno podjetje drugemu, saj prihajajo glavni oz. večinski družabniki iz Slovenije. Kajti: če pride eno podjetje v take te-

HAGO trgovska družba z o. j.

išče za takojšnji nastop službe

— pisarniško moč za administracijo
— samostojnega referenta (uvoz/izvoz).

Pogoj: znanje nemščine in slovenščine (oz. srbohrvaščine).

Zaželeno je tudi znanje angleščine ali italijanščine.

Pismene prijave na:

HAGO trgovska družba z o. j.,
8.-Mai-Straße 47/II, 9020 Celovec,
tel.: 04 63 / 514 580.

žave (oz. ob dober glas), bodo čutila posledice tudi druga mešana podjetja. Kje je torej naša „Solidarnost“?

In kje je solidarnost?

LEH

Ugodno prodam Fiat 128,
letnik 1977, nove gume, km
92000, šil. 12.000,—

Tel.: 04 63/35 178, od 17.30
ure naprej pa 0 42 35 /
35 16.

Čeprav lasje so sivi, srce je mlado...

V nedeljo, 18. novembra 1987, je Društvo upokojencev v Št. Jakobu priredilo za starejše občane družabno srečanje s kulturnim sporedom. Povabilu organizacije so se odzvali tudi upokojenci iz Trsta, Gorice in z Jesenic.

Agilno slovensko Društvo upokojencev v Št. Jakobu je tudi na svoji zadnji prireditvi nagovorilo mnogo domačinov.

Zastopniki gostov (mdr. so spregovorili Evgen Dobrilo, zastopnik slovenskih upokojencev v Trstu, predsednik slovenskih upokojencev na Jesenicah Janko Burek, g. Černe za Društvo upokojencev v Gorici in tajnik Zveze društev upokojencev Slovenije Stanko Hvale) so šentjakobčanom izrekli iskrene čestitke ob enoletnem obstoju prvega slovenskega društva upokojencev na Koroškem in so izrazili željo, da bi se v bodoče mogli še večkrat srečavati. S pesmijo so upokojenci dokazali vso svojo vitalnost, predvsem pa, da je njihovo srce še mlado, čeprav so lasje že sivi.

V imenu društva upokojencev je številne obiskovalce prireditve pozdravila Micka Miškulnik, ki je z odlično organizacijo poskrbela, da

je ta popoldan bil kljub slabemu vremenu velik uspeh. Nadalje je bilo razveseljivo dejstvo, da je za dejavnost starejših občanov pokazala zanimanje tudi šentjakobska mladina, ki je pridno pomagala pri organizaciji. Za razvedrilo (in ples) pa so skrbela dekleta izpod Huma, ki so s primernimi pesmimi zabavale publiko, ter Obirski vižarji. Navsezadnje pa je upokojencem zapel nekaj pesmi še šentjakobski cerkveni zbor pod vodstvom Čarlja Krautzerja. Spomnili pa so se tudi našega najstarejšega občana Strdenovega očeta, Antona Gabriela, ki nas je pred nedavnim za vedno zapustil. Seveda pa je bilo poskrbljeno tudi za dobro kapljico in zakusko, pri kateri so domačini vzbujali spomine na stare čase.

stih

Kot pri Št. Jakobu: Zapustil nas je Jozej Mikel

Pretresla nas je žalostna vest, da nas je te dni v 75. letu starosti nenadoma zapustil Jozej Mikel, bivši trgovec v Kotu pri Št. Jakobu.

Rajni Jozej se je izučil za trgovca in dalj časa služboval v Borovljah. Nato je spoznal hčerko trgovca Francija Miklavčiča v Kotu, Klarijo, in se z njo poročil.

Rajni je bil tudi ljubitelj narave in se je večkrat odpravil na Bleščečo. V pretekli vojni je izgubil oko, tako da je bil invalid. Sosedje in vsak, ki je imel z njim opravka, ga je častil — bil je šegove narave in se tudi rad ponorčeval. Razen tega je bil dober mož in oče. Vsako

nedeljo smo ga videli pri prvi sv. maši, kjer je tudi vedno rad prepeval. Zapustil je globoko vrzel, predvsem družini, ki se ne da več izpolniti.

V torek, 20. oktobra 1987, ga je številna množica pospremila na pokopališče v Št. Jakobu k zadnjemu počitku.

Naj se rajni Jozej odpočije, ženi Klari in sinu Jozeju pa ob težki izgubi izrekamo naše iskreno sožalje.

Melviče: lepa svečanost

Ponosni smo, da sta bila med posvečenimi diakoni v začetku oktobra v celovški stolnici tudi dva Slovenca, čg. nadučitelj verouka Vincenc Gotthardt iz Dul in mag. Herman Kellh.

Veliko veselje za našo škofijo, pa tudi za šmohorsko dekanijo in melviško župnijo smo doživeli pri slovesnosti v melviški farni cerkvi.

V nedeljo, 11. 10., smo se v Melvičah zbrali dekanjski duhovniki s č. g. dekanom, konzistorialnim svetnikom Janezom Walcherjem, in župnikom iz Galicije V. Gotthardtom, da čestitamo našemu diakonu in prosimo pri slovesni sveti maši za božji blagoslov za poklic, ki

je po zadnjem koncilu omogočen poročenim možem, ki so za to službo pripravljani in zmožni. Zakrament posvečenja ima tri stopnje: diakon — mašnik — škof.

Zbralo se je veliko številno sorodnikov, znancev in vernikov k tej svečanosti, ki je izzvenela s slovesno zahvalno pesmijo in v prijateljskem srečanju pri skupni agapi, pri kateri nas je povezovala domača beseda in pesem.

Upajmo, da bo tem diakonom sledilo še mnogo drugih, ki bodo pripravljani poleg svoji družini služiti tudi večji družini, bodisi župnijski, bodisi kjerkoli jih potrebuje ljudstvo od zibelke do groba.

Kostanje: slovenski verniki nad župnikom Jernejem razočarani

Kostanje so dvojezična fara, župnik M. Jernej pa je po rodu Slovenec (ter tudi maturant Slovenske gimnazije). In ker so Kostanje dvojezična fara, je bilo doslej običajno, da je bil — na primer, če smo imeli birmo — pozdravni transparent pred cerkvijo dvojezičen.

Na letošnji birmi pa je bilo

razočaranje domačih slovenskih vernikov hudo ter upravičeno: slovenske pozdravne besede so z napisa izginile. Župnik Jernej je v to privolil in noli zato tudi odgovornost.

Se župnik (ter absolvent Slovenske gimnazije) Jernej sramuje slovenske besede — ter svojih slovenskih faranov?

Suha: Bili smo na svatbi

V soboto, 17. oktobra, sta sklenila zakonsko zvezo Jokej Logar iz Gradiča in Vida Krištof iz Dolnje vasi pri Žvabeku. Poroka je bila v romarski cerkvi na Svetem mestu, poročne obrede pa sta opravila župnika Matej Igerc in Šimej Wutte.

Ženin in nevesta že leta aktivno sodelujeta pri KPD „Drava“, pevskih zborih in igralski skupini. V pridigi je žvabeški župnik Šimej Wutte med drugim poudaril, da naj bi zakonca poleg vere ohranila tudi slovenski jezik.

Vesela svatba je bila v gostilni Hafner, kjer je svate zabaval „Planinski sekstet“.

Novoporočencema želimo mnogo skupne sreče in božjega blagoslova na njuni skupni življenjski poti.

Novopečena zakonca
Vida in Jokej

ČESTITAMO

Antoniji Podgornik iz Apač veljajo naše iskrene čestitke za njen 73. rojstni dan.

Terezija Kušej iz Šmihela pri Pilberku je te dni obhajala svoj 77. rojstni dan. Želimo ji obilo zdravja ter božjega blagoslova.

Uršuli Malle, pd. Tomkovi mami s Kota-Sele, iskreno čestitamo za njen 80. rojstni dan.

Tudi Terezija Pauscher iz Celovca praznuje svoj 80. rojstni dan, za kar ji veljajo naše iskrene čestitke, povezane z željo, da bi ji Bog dal obilo zadovoljstva ter predvsem zdravja.

Karel Pečko razstavlja v Posojilnici Celovec

Za teden varčevanja je bila danes v prostorih celovške Posojilnice odprta razstava slik Karla Pečka iz Slovenj Gradca. Razstavi je akademski slikar dal naslov „Uršlja gora in koroški motivi“.

Karel Pečko je mojster pastela, barve s prsti vtira v papir in sploh velja za iznajditelja te tehnike. Njegov najljubši motiv je Uršlja gora, skoraj erotičen odnos ima do nje. Njegove najljubše barve so modra, zelena in vijoličasta, črna pa je sploh kraljica barv, kot pravi, in je zato seveda nosilna barva.

Razstava slik Karla Pečka bo odprta do konca novembra.

Karel Pečko

Kazaze: ženitovanja

Kakor je znano, kaže statistika velik narastek porok v letošnjem letu. Tudi v naši fari je razveseljivo več parov stopilo pred oltar, da si obljubi večno zvestobo in to nikakor ne zaradi tega, ker bo neki državni zakon ukinjen.

Kar dva poročna para sta slavila svoj zgodovinski dan v

vadili, da z lepim petjem osrečijo novoporočenca. Gospod župnik Florijan Zergoi se je nevesti zahvalil, ker je pred leti pri farni mladini zvesto sodeloval.

Navadno je ženin kot Nemeč želel dosti slovenskih pesmi pri sv. maši, ker je ta jezik zelo vzljubil. Veseli se, kakor

Z leve: Ida Hobel, Jože Kopeinig in Beno Steiner

Domu v Tinjah. Medtem ko smo o poroki Jozeja in Jožefe že poročali v Našem tedniku, poročamo danes — čeprav malo kasneje — o poroki neveste Ide Hobel, strokovne učiteljice v pokoju, in ženina Benota Steinera, sodnijskega uradnika v pokoju. Večno zvestobo sta si obljubila v nevestini farni cerkvi v Kazazah, katero so za ta dan posebno lepo okrasili z rožami. Že zgodaj sta si naprosila cerkvene pevce za poročno mašo in ti so pridno

je rekel, tečaja slovenščine v Tinjah, ker da za učenje jezika nikdar ni prepozno. Poročno slavlje s sorodniki se je odvijalo v Domu v Tinjah, ki je znan po posebno dobri kuhinji.

Da bi se ljubila in bila srečna na skupnem domu v bližini Pustrice, kakor do zdaj, jima želijo kazaški farani.

Seveda pa se uredništvo Našega tednika še enkrat rade volje pridružuje številnim čestitkam.

Kotmara vas: občni zbor SPD Gorjanci

100-letnica organiziranega slovenskega kulturnega delovanja v Kotmari vasi pred dvema letoma je bila pomemben mejnik v žitju in bitju slovenske skupnosti.

Kulturno življenje v Kotmari vasi je doživelo zadnja leta lep razcvet, kar se kaže zlasti pri mladinskem delu. Tudi vprašanje dirigenta se je rešilo ugodno, saj zbor zdaj že vodi več kakor leto domačin Joško Pack. Zahvaliti pa se je treba tudi Stanku Wrulichu, da je dolga leta hodil pomagat v Kotmario vas.

Zadnji občni zbor, ki je bil v soboto, 17. oktobra, pri Mežnarju, je bil odsev razgibanosti v društvu. Predsednik Jozi Pack je predal vodstvo v druge roke. Pri volitvah je dobil največ glasov Emil Muri s

Čežave, podpredsednika pa sta postala Stanko Adlažnik z Novega sela in Rezika Iskra iz Čahorč. Poleg prejšnjega predsednika Jozija Packa in dirigenta Joška Packa so člani odbora še Kristl Lajčahar, Roman in Uši Schellander, Jože Wakounig, Hanzi Watschnig in Vinko Wieser.

Iskrena zahvala velja prejšnjemu predsedniku Joziju Packu za dolgoletno požrtvovalno delo za Gorjance. Novemu odboru s predsednikom na čelu želimo čim uspešnejše delovanje na najširši ravni.

Nova brošura o proslavah ob 10. oktobru

Laičn- (e) teologi(nje) in „Akademija slovenskih bogoslovcev v Solnogradu“ so priredili 8. oktobra 1987 spominski dan plebiscita. Avstrijska visokošolska zveza v Solnogradu je financirala to srečanje v obliki posebnega projekta.

Dvojezičnemu bogoslužju in skupni večerji v semenišču je sledil kulturni in zabavni večer v KHG. Paul Arzt, eden od organizatorjev, je pozdravil častne goste, mdr. rektorja salzburške univerze univ. prof. Fritza Schweigerja, regensa in viceregensa semenišča Egona Katinskega oz. Helmuta Grfrererja. Iz del južnokoroških avtorjev (Gustav Januš, Florijan Li-

puš, Andrej Kokot in Fabjan Hafner) so brali Marja in Andrej Feiniger ter Peter Fantur. Dve študentki Mozarteuma sta poskrbeli za instrumentalno spremljavo. Ob koncu literarnega večera je Thomas Stadler predstavil in interpretiral slike Andreasa Kuntnerja iz Št. Pavla v Labodski dolini, ki je pripravil razstavo v prvi vrsti za ta večer.

Geslo tega večera se je glasilo „manjšine in predsodki“. Pridiga viceregensa, v kateri je govoril o triadi „prosit — iskati — potrkati“, je bila prav tako prispevek k zastavljeni temi. Kakor že leta poprej, je bila izdana publikacija.

Informacijsko brošuro Petra Fanturja o temi „Vorurteilsabbau. Am Beispiel der Abstimmungsfeiern in Kärnten“ lahko brezplačno naročite pri dr. Gertraud Putz, Institut für Christliche Gesellschaftslehre, Universitätsplatz 1, 5020 Salzburg.

DOM V TINJAH

od srede, 28. oktobra do petka, 30. oktobra

„Živeti kot manjšina in z manjšinami živeti“, nem.

Zasedanje delovne skupnosti avstrijskih izobraževalnih domov.

Vodi: dr. Theodor Veiter

od torka, 3. novembra, ob 18.00 uri do torka, 24. novembra, do 13.00 ure

Dopustniški dnevi za kmetice in kmete, delavke in delavce, upokojenke in upokojenke.

Vodja: rektor Jože Kopeinig in Martin Pandel

v ponedeljek, 2. novembra, od 19.00 do 23.00 ure

Tečaj za spretno roke: Tiffany — Okraski iz stekla, nem.

Vodi: Edeltraud Führer, Celovec

Nadaljnji termini: 3., 4. in 5. novembra

v torek, 3. novembra, ob 19.30
Predavanje iz koroške cerkvene zgodovine: Od kod prihajamo — kje smo — kam gremo? nem.

Predava: dr. Karl Heinz Frankl/Celovec

Mi že dolgo tiskamo pri Mohorjevi, kdaj tudi Vi?

Mohorjeva založba je izdala leta 1984 slovensko-angleško antologijo „Koroška slovenska poezija / Carinthian Slovenian Poetry“ Feliksa J. Bistra in Herberta Kuhnerja. Že tedaj je dr. Heinz Tichy, pristojni referent za narodne skupnosti v Uradu zveznega kanclerja, založbi sugeriral, naj v prevodih slovenskemu bralcu predstavi avstrijsko literaturo. Mohorjeva je to zamisel rada sprejela in bo v načrtovani seriji kot prvo knjigo izdala antologijo

„Letzte Möglichkeit Österreich kennenzulernen / Zadnja možnost spoznati Avstrijo“ Janka Ferka in Petra Kerscheta.

Izdajatelja sta pri izbiri upoštevala mlajšo in srednjo generacijo sodobnih prozaistov. V knjigi objavlja devet pisateljev, tako Helmut Eisendle (1939), Walter Grund (1957), Reinhard Peter Gruber (1947), Peter Handke (1942), Dorothea Macheiner (1943), Friederike Mayröcker (1924), Peter

Vujica (1937) in oba izdajatelja. Devet pisateljev za devet zveznih dežel.

Vsi teksti so objavljeni dvojezično, v nemškem originalu in slovenskem prevodu, za katerega sta skrbela Lučka Jenčič (1949) in Stanko Jarc (1933). Oba prevajalca sodita v tem trenutku med najboljše prevajalce nemško pisane literature v slovenščino. Jarc, ki je med drugim prevajal dela Ulricha Plenzdorfa in Rolfa Hochhutha, je leta 1980 prejel Sovretovo na-

grado, najvišje priznanje za prevajalca v Sloveniji. Lučka Jenčič pa je doslej prevajala Hermanna Hesseja, Maxa Frischa in Gerharda Rotha ter vrsto drugih. „Dvojezično je bolje“ torej za Mohorjevo ni le slogan, temveč resno navodilo.

Če „Avstrijska antologija“ izide ob državnem prazniku, to ni slučaj, temveč namen. Založba in izdajatelj nočejo govoriti o sožitju kot frazi, temveč dejansko stopiti korak v smer

kulturne menjave; in kaj bi bil boljši in vidnejši dokument kakor antologija, v kateri se v enakovredni obliki prepletata nemški in slovenski jezik. Knjiga ni posvečena le slovenskemu bralcu, po njej naj bi segel tudi nemško govoreči.

Izdajatelja Janko Ferk in Peter Kersche pa bi se na tem mestu rada zahvalila Mohorjevi tiskarni, ki je skrbela za odlično izdelavo. Imenoma naj velja zahvala gospodom Hanziju Isoppu, Jožetu Woschitzu, Jožetu

Blažuju, Jožetu Ottowitzu, Albertu Bostjančiču, Emilu Stinglerju in Tonetu Hornböcku.

Antologija bo v prodaji po državnem prazniku; dobite jo v Mohorjevi knjigar- ni.

Janko Ferk / Peter Kersche: „Letzte Möglichkeit Österreich kennenzulernen / Zadnja možnost spoznati Avstrijo“; antologija avstrijske sodobne proze; Mohorjeva založba, Celovec 1987; vezano s ščitnim ovitkom; 144 strani; 198,— šillingov.

Izdajatelja Janko Ferk in Peter Kersche. Naslovno stran knjige je oblikoval Peter Kersche.

Zadnja možnost spoznati Avstrijo

Izdajatelja Janko Ferk in Peter Kersche

KDZ-jevci bili v Benetkah

Ne le veličastno, temveč tudi enkratno mesto. Znamenitosti na vsakem koraku — to so Benetke. S KDZ je potovalo v Benetke približno 40 mladincev in mladink.

Štiri ure v eno smer ni kar tako, toda splečalo se pa je vendarle.

Prof. Jože Wakounig, ki odlično obvlada ne le latinščino, slovenščino... ampak tudi italijanščino, nas je z neverjetno hitrostjo vodil po zapleteni strukturi cest (in vodotokov).

Ogledali smo si Benetke po dolgem in po čez, in verjetno je vsem najbolj ugajala cerkev sv. Marka. Vreme nam je odlično služilo in razgled s stolpa je bil enkraten.

Pep je bil tako navdušen, da je že iskal Piran, in to s prostim očesom. Če je našel svoj cilj, je vprašanje.

Po dolgem tavanju po mestu, ko smo se skoraj že dokončno razgubili, smo se vendarle zbrali, kakor domeni, na glavnem trgu.

Vedeli smo, da je čas potekel — morali smo se vrniti nazaj, domov.

Potovanje v avtobusu je bilo prijetno in veselo. Prav zapeli nismo, čeprav se je Podre trudil na vso moč.

Prehitro smo se vrnili v domači kraj, in pričakovali naslednji šolski dan.

S.A.M.

Izdaja ga društvo za ogrožena ljudstva v ZR Nemčiji (Gesellschaft für bedrohte Völker, Postfach 2024, D-3400 Göttingen); naročilna je 290 šillingov (8 števil). Verjetno gre sploh za najboljšo revijo te vrste, posvečeno pravcam narodov in narodnih skupin po vsem svetu.

Ko je pred leti divjala po južnem Koroškem hajka na dvojezične napise, je ta revija posvetila koroškim Slovencem obširno, s študijskimi podatki

Mesečnik „Pogrom“

In slikovnim gradivom podprto poročilo. Občasno pa objavlja tudi krajše vesti iz slovenskega dogajanja. V vsaki številki najdemo zanimive prispevke o usodi posameznih narodov, npr. o Laponcih v Skandinaviji, ki jim je sevanje iz Černobyla ogrozilo njihov obstoj; ali o usodi Baskov, ker je nameravala Španija na njihovem ozemlju zgraditi več jedrskih central, pa je splošni ljudski odpor to namero preprečil; nadalje o usodi Armencev, Kurdov, Tibeta, posameznih skupin Indijancev v obeh Amerikah, ali o usodi ljudstev na Pacifiku, itd.

Omenjeno društvo se zavzema tudi za ohranitev pravice do političnega zatočišča v ZR Nemčiji, ki je prav v tem času, zaradi prevelikega navala beguncev v to državo, predmet hudih kritik.

1

Mi imamo vodo, mi imamo rastline, je rekel Živkov, torej živimo. Tu smo. Bivamo.

Sitno je to, da smo tu za vas.

S prsti si je segel v nasršeno desno obrv.

Zaradi naše gole eksistence vas bo zlomilo. Morda smo neumni. Morda nič ne vemo, morda vemo premalo, morda vemo napačno, gotovo napačno! V bistvu ne vemo nič, vi pa dosti — a nekaj drugega. Vi veste, da veste. Mi vemo, da živimo.

Mi imamo vodo, mi imamo rastline, je ponovil Živkov, torej živimo. Vi si prizadevate, da bi odpravili delo, mi ne delamo. Vi pravite, da morajo vaši ljudje delati, da jim v prihodnosti ne bo treba več delati. Vaše plačilo za trideset ali štirideset let dela je brezposelnost, o kateri potem pravite, da je brezdelje. Smisel vašega dela je torej odprava dela.

Ali pa smo vas razumeli narobe — in vidite smisel življenja sploh samo v delu. Najbrž vas res ne razumemo. Kajti nedelavci se vam navsezadnje zdijo brez smisla. Vi delate razloček tudi med smislom in smotrom. Upokojenci so nesmotrni, imajo pa smisel. Svoj smoter so izpolnili s svojim delom. Imelo je smisel, da so delali, pravite, zdaj so sicer nesmotrni, a smisel dela je bil v tem, da postanejo nesmotrni. Smisel življenjskega smotra je, da smoter izgine. Morda pa vas vseeno nismo narobe razumeli.

Desna obrv Živkova se je med njegovimi prsti nasršila navzgor.

Ali pa bi rekel takole, je menil Živkov: smoter vašega življenja je delo, smisel vašega življenja je brezdelje. Zdi se vam dobro, če človek šest sedmin svojega časa preživi z delom, eno sedmino z brezdeljem. Plačilo za delo ni denar, ampak brezdelje.

Njegova košata obrv je spet izginila med palcem in kazalcem njegove desnice.

Šest sedmin vašega življenja mine v pripravi na življenje. Šest sedmin smotra, ena sedmina smisla. In kar naprej vbijate svojim ljudem v glavo: smiselno, potrebno, neizbežno je, da do šestdesetega leta delate, samo potem boste lahko do sedemdesetega uživali smisel življenja. Smisel vaše eksistence je visoka starost. Kdor živi dlje, ima več smisla.

Tako postane vaš smisel starost. Kdor dočaka sto let, po vašem mnenju spet nima smisla; pravite, da vegetira. Kdor učka sedemdeset let, kakor se spodobi, je živel smiselno, ker je kot plačilo užil načrto-

vanih deset let brezdelja. Kdor naslednjih deset let ne dela, je imel srečo, pravite. Kdor učka devetdeset let, je v breme socialni državi, zato je treba zvišati prispevke delujočih. Nad devetdeset se začne milostna leta, človek je zapravil pravico do bivanja, starčevska modrost se zdaj imenuje starostna bebavost, naključne napake zdravnikov naraščajo, naključne opustitve v zvezi z ohranjanjem teh eksistenc postajajo bolj redne. Kdor kljub temu prekorači sto let, je slavijem. Vaš sistem pospešuje večno življenje, pravite potem. Od sto navzgor se začne medijska eksistenca vaših dotlej brezpomembnih državljanov. Slavite golo bivanje, ne glede na to, ali je človek prej počel neumnost ali ne, ali je bil ideološko neoporečen ali ne: po stotem letu se zanimate za to, ali je človek kadil, ali je pil, kaj je jedel, s katerim športom se je ukvarjal, kolikšna je bila temperatura vode, v kateri se je umival, kje je preživil dopust, kakšno perilo je nosil pozimi, koliko otrok je spočel, kako pogosto si je strigel nohte, ali je dihaval podeželski zrak, ali je redno hodil na blato.

Spet si je Živkov segel v desno obrv.

Reinhard P. Gruber

Lekcije Živkova

Reinhard P. Gruber bo antologijo predstavil 13. novembra v okviru celovškega knjižnega tedna.

Mi razločujemo med manjšo in večjo optiko, je rekel. Gledano skozi večjo optiko je vseeno, ali to delate ali ne. Razločki v vedenju mravelj postanejo zaznavni samo v manjši optiki.

2

Če si kaj ogledujemo, je rekel Živkov in se popraskal po tilniku, moramo najprej pogledati, s čim si to ogledujemo. Vaša opazovanja imajo zmerom kak cilj, je rekel Živkov. Praviloma poročate o temi opazovanja, zamolčite pa instrument opazovanja. Tema ima prednost, pravite.

Spise, ki jih pišejo vaši otroci, je rekel Živkov in se spet popraskal po tilniku, ocenjujete po tem, ali je bila tema zadeta ali zgrešena. Zadeti temo pomeni bolj ali manj originalno razvrstiti pričakovane besede. Še nikoli pri vas niste spodbujali šolske naloge, ki bi razkrila sredstva opazovanja, preden se je začelo opazovanje. Preden se vaši učenci lotijo pisanja kake jezikovne razprave, jim še nikoli ni bilo naročeno, naj razkrijejo besede, ki jih uporabljajo. Še nikoli jim ni bilo treba utemeljiti, zakaj so se drugim besedam odpovedali.

Šolska naloga, je rekel Živkov, se pri vas vedno imenuje jezikovna naloga. Nikoli pa se ne lotite jezika samega.

Še nikoli niste pozvali nobenega učenca, naj odda življenjsko delo. Ker se delo v šoli imenuje jezik, ne-reflektiran jezik. Jezik, ki ga učite in se ga učite v šoli, je jezik drugih. Rezultati, ki jih morajo prispevati učenci, so vedno jezikovni rezultati, razen pri telovadbi.

Telovadba, je rekel Živkov z desnico na tilniku, je edini predmet, v katerem pospešujete rezultate telesa. Tu je sredstvo za doseg cilja jasno: oblikovanje individualnega telesa. Tu gledate tudi na sredstvo — učenci morajo trenirati. Ocenjuje se dolžina skoka v daljavo, čas teka na sto metrov, zavedate pa se tudi, katero telo je to zmoglo.

Preden pride na program tema teka z ovirami, je na programu tema telesa. Učitelj telovadbe, je poudaril Živkov in se spet popraskal po tilniku, je edini človek v vaših šolah, ki upošteva relacijo neostrine pri opazovanju teme. Tema je na primer čas pri teku na dolge proge. Teča laborira (!) za gnojnim vnetjem čeljusti. Čas, ki bi ga dosegel brez gnojnega vnetja čeljusti, je drugačen od časa z gnojnim vnet-

jem čeljusti. Rezultat teme — čas teka na dolge proge — je nekaj, na kar je vplivala tema gnojnega vnetja čeljusti. So časi z gnojnim vnetjem čeljusti in časi brez njega. Ni pa spisov z gnojnim vnetjem čeljusti ali brez njega, pravite. Temo spisa z gnojnim vnetjem čeljusti praviloma opazujete kot zgrešeno. Ker mislite, da vaši učenci pišejo spise z duhom, ne s telesom.

Zato, je rekel Živkov in se počohal po redkih laseh na glavi, zato tudi svoje spise ocenjujete po tem, kako duhoviti so. Nikoli pa po tem, kako telesni so.

3

Mi imamo vodo, mi imamo rastline, zato živimo, je rekel Živkov.

Vi imate vodo, a umazano, imate rastline, a zastrupljene.

Resnični strup pa je delo, ki vam vse zastruplja.

Mi pravimo: voda je za pitje.

Vi pravite: voda je za umivanje.

Mi pravimo: rastline so za to, da se pojedjo.

Vi pravite: rastline so za to, da se kultivirajo.

Mi pravimo: ljudje so tu, da bi živeli.

Vi pravite: ljudje so tu, da bi delali.

Živkov se je z levim kazalcem pogladil po konici nosa in nadaljeval.

Vaš sistem se imenuje: delam, torej sem.

Naš sistem se imenuje: ne delam, torej sem.

Ali: sem, in ker hočem to ostati, ne morem delati. Delo vodi proč od biti. Človek dela za nekaj, največkrat za nekoga. Nesmotrno bivanje otrok ne pozna dela. Šele če za kaj živiš, se začne delo.

Pravite, da mora vaše življenje imeti smoter.

Mi pravimo: šele če življenje nima smotra, če nima človek pred sabo nobenega cilja, če življenje postane tako, kot je otroško življenje, šele potem lahko govorimo o svobodni eksistenci. To je otročje lahko.

Vaše življenje je v tem, da iščete v njem tuj namen, da ga skušate najti, ga uresničiti. Vaše življenje pomeni: odpraviti se na pot, da bi prispeli na cilj.

Naše življenje, je rekel Živkov s kazalcem na nosu, pomeni: biti tu.

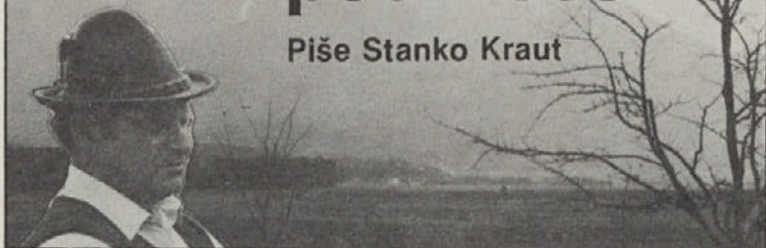
Vi živite: napolnite se po tiru, dosti pokrajnj gre mi- mo vas.

Mi živimo: zakoračimo povprek čez tir v pokrajine.

Prevedel Stanko Jarc

„Iz jagrske torbe pod Peco“

Piše Stanko Kraut

Na jarmakovo nedeljo jo na vse zgodaj kar s kolesom urežem v Dobravo. Na Strpinskih trotah pustim kolo na varnem kraju in se podam proti Hudi luknji. Gotovo se tam kaj zga-ne. Nekateri pa res mislijo, da imamo jagri „poke“ kar privezane kakor krave v hlevu. Tako pa tudi ni. Jaga je jaga — pa čeprav je naga, se moraš zanjo zelo pomujat, če hočeš, da je kaj uspeha.

Ko tako počasi postopam po Dobravi med borovci in brezami, se ustavim ob večji jasi

Kakih sto metrov od mene se zadržuje. Ocenim ga in vem, da gre za starega nepravilnega šesteraka. Malo mi stoji v „špic“, v nepopisni napetosti trepetam, ali zdrži in se za strel prav postavi. Nekaj minut, dolgih kakor večnost, mine, preden oddam strel. Zavali se v poleglo praprot in ga zmanjka med mladim drevjem.

Živčno pogledujem na uro, da čimprej mine tistih nekaj minut, ko jager običajno po strelu počaka, da se zadeta

Jarmakov pok

in opazim kar dva — pa ne srnjaka — gobarja. Sprva se hudujem, mislim — vrag naj vaju vzame, ko mi vse prepodita. — Ubogi gobar ima tudi svoje veselje s kravjaki in drugimi vrstami različnih gob, ki jih v Dobravi res ne manjka. S tem se skušam mirit, glavno da ne kričijo kakor „oni“ sinoči na pliberškemu jarmačišu in ne plašijo preveč divjadi. Prepričan, da tu ne more izstopiti srnjad, se pomaknem niže do proge in tudi tam razen prvega „cuga“ v Celovcu nič ne vidim.

Nad Hudo luknjo ne daleč od Globaške vode, blizu od divjadi dobro obiskane solnice v Svačičevem djevu, obsedim na svojem prostorčku v dobrem kritju in napeto opazujem. Po dolgem čakanju, ravnokar obračam hlače, zagledam, kako skrajno previden izstopi srnjak. Odgrizne tu in tam travo in neprestano preiskua veter in motri okolico.

divjad umiri. Previdno se bližam kraju, kjer naj bi staremu prebrisancu ugasnilo življenje, ki se me že dolgo prav previdno izogiba in me prav pošteno vodi za nos. Za zlodeja, na nastrelu je vse povaljeno, krvi samo par kapljic, še precej dlake, srnjaka pa nikjer.

Medtem, ko ves obupan iščem in tuhtam in že dvomim, morda je samo opraskan, me iznenadi Ruodofov Slavko. Vse mu na drobno povem, kako in kaj, in znova začneva iskati. On kot izkušeni stari jager kar kmalu ugotovi krvno sled in po kakih sto metrih že stoji pred kar dobro zadetim. Samo glavo z visokim rogovjem je videti iz porjavele praproti. Iztrebim ga. Slavko mi ponudi smrekovo vejico — za na klobuk — in mi čestita k lovske-mu blagru. S „sladkim“, ravno ne lahkim bremenom gre pot proti domu.

medčloveški odnosi le v srečanju s kuhinjskim personalom.

Aktualni primer Wohinz. Nekaj dejstev: pogoji za sprejem prese-gajo hišni red. Tu je navzoča zahteva, da se mora udeleževati maš; navzoča je zahteva, da ne sme obiskovati dobrega znanca, kuhar-ja v Modestovem domu. S tem se je lahko srečaval na ravni medse-bojnega človeškega spoštovanja in razumevanja.

Brez nadaljnega lahko ugotovi-mo, da mora biti vzgojitelj v prvi vrsti človek. Za zgled takega člo-veka navajamo osebnost sv. Jane-za Boska, ki naj ne bi bil zgled v teoriji, temveč tudi v praksi.

Koroška dijaška zveza

PISMA BRALCEV

Modestov dom — drugi Korotan?

Imamo predstave, kako se naj ne bi ravnalo z gojenci v domovih. Predstavljamo si tudi, da ima Modestov odprta vrata predvsem za naše rojake.

Toda to je samo predstava. Naj omenimo primer dijaka Daniela Wohinza. Namesto reševanja problemov z gojenci vladata tu prezir in neuspešno trkanje na betonski zid. Zdi se, da se uredničujejo

● Žitara vas

SPOMINSKA SVEČANOST ZA BORCE PROTI FAŠIZMU IN VSE OSTALE ŽRTVE FAŠIZMA
Čas: sobota, 31. oktobra 1987, ob 16.00 uri
Kraj: pokopališče v Žitari vasi
Prireditelj: Zveza koroških partizanov

● Št. Rupert pri Velikovcu

Katoliška mladina Podjune vabi na **MLADINSKE VESPERE**
Čas: četrtek, 29. oktobra 1987, ob 20.00 uri
Kraj: pri šolskih sestrah v Št. Rupertu v Velikovcu

● Železna Kapla

OTROŠKA FOLKLORNA SKUPINA SPD „ZARJA“ vabi na svojo vajo, ki bo v soboto, 7. novembra 1987. Starši v Železni Kapli in okolici pripeljite svoje otroke v starosti od 6 do 11 let. Srečali se bomo ob 18. uri v društveni sobi v Zadrugi.

Odbor

● Ljubljana

Ob dnevu novinarjev vabi društvo novinarjev Slovenije na **VELIKI PLES**
Čas: petek, 30. oktobra 1987, ob 20.00 uri
Kraj: velika dvorana Gospodarskega razstavišča v Ljubljani. Bogat kulturno-razvedrilni program (plesna skupina Urška, novinarski Moped-šou s Tofom, Rifletom in njunimi kolegi, Pavliha, ansambel „Šok“ z Marjano Deržaj, Simono Vodopivec in Ladom Leskovarjem). Bogat srečolov.
Prireditelj za najširšo javnost.

● Celovec

„LUFUS“ „TOTALLY SUCCESSFUL AMNESIA“
Izvajajo: gledališka skupina „Vorgänge“ iz Salzburga
Čas: sobota, 31. oktober 1987, ob 20.30
Kraj: glavno poslopje celovške univerze

Trgovsko proizvodno podjetje

IŠČE SODELAVKO,

ki bi opravljala knjigovodstvo, administrativna in podobna dela v pisarni. Zaposlitev možna takoj.

Pismene ponudbe pošljite na upravo Našega tednika pod šifro „priložnost za specializacijo“!

● Šmihel

PREDSTAVITEV FILMA: Živimo v Celovcu
Nato pogovor z avtorjem študije „Slovinci v Celovcu“ Francetom Merkačem
Čas: sredo, 28. oktobra 1987, ob 20.00 uri
Kraj: farna dvorana v Šmihelu

● Celovec

5. slavnostno srečanje univerz v Celovcu in Ljubljani
Osrednja tema: Slovensko-nemški stiki v jeziku, literaturi in kulturi
Čas: od srede, 28. do petka, 30. oktobra 1987
Kraj: Univerza v Celovcu

Kvartet bratov SMRTNIK sodeluje v oddaji „Klingendes Österreich“, ki bo v torek, 3. novembra 1987, ob 20.15 v FS 2.

● Celovec

MISIJONSKA TOMBOLA
Čas: 30. oktobra 1987, ob 19. uri
Kraj: Modestov dom v Celovcu
Vabijo mladi iz Mohorjevih domov

RADIO CELOVEC

Petek, 30. 10. 1987

Domača in ledinska imena: Hodiše in okolica. (Zgovorne priče — stari nagrobni napisi). A. Feinig

Torek, 27. 10. 1987

Dober večer, sosed! Državni praznik na južnem Koroškem.

Sreda, 28. 10. 1987

Uspešnica meseca — javni izbor v Globasnici.
Večerna 21.00—22.00 Borštnikovo srečanje. — Literarna matineja v Bilčovsu.

Četrtek, 29. 10. 1987

Rož — Podjuna — Zila.

Sobota, 31. 10. 1987

Duhovni nagovor (žpk. M. Rakovnik); Voščila (M. Hartman).

Nedelja, 1. 11. 1987

Praznična: Glej, stojim pri vratih in trkam! (P. Zunder)

Ponedeljek, 2. 11. 1987

P. Handke — prevod A. Kokot: Pesem trajanju.

Jan Havel – upokojenec, ki nima časa

Pozna ga vsa južna Koroška, kot vodič
globaškega muzeja pa je v svojem elementu

„Bi mi prosim lahko povedali, kje najdem Jana Havla?“ — „A tako, našega mežnarja iščete. Če ni v cerkvi, pa bo tam v muzeju. Veste, on je zelo pobožen mož, ki zelo vestno opravlja svojo službo. Kaj bi pa želeli od njega?“ — „Veste, reportažo hočem narediti z njim.“ — „A tako, sem pa že mislila, da hočete kaj drugega.“ — „In kaj?“ „Veste reč je ta, da je naš Jan še samski in še vedno išče ljubico. Saj je zelo spoštovan mož, poleg tega je pa še zelo pameten, zato ga je občina tudi postavila v muzeju.“

Po tem informativnem pogovoru z neko starejšo žensko iz Globasnice sem se odpravila v muzej, kjer me je prisrčno sprejel mož sivih las, a z očitno vitalnostjo. Z zelo detajlnimi informacijami mi je razkazal zaklade globaškega muzeja, začeniši od zanimivih izkopavin in mozaikov iz 5. stoletja pa

Pripravila Heidi Stingler

Kdo ga ne pozna?! Mišljen je vsepovsod znani, s svojimi 66 leti še vedno mladi in agilni Jan Havel, ki se je leta 1965 z Dunaja priselil v Globasnico. Inteligentni mož, ki govori šest jezikov, je danes širom Koroške in preko meja znan kot vodič globaškega muzeja. Že kot otrok je rad brskal po

starih gradovih in iz zanimanja za arheologijo in zgodovino se je vse življenje ukvarjal s to stroko. Danes je kot vodič muzeja prav v svojem elementu, posebno še, ker perfektno obvlada šest jezikov in tako lahko sprejme tudi skupine iz drugih držav.

do majhnih svetišč ter starih mlinov. Najbolj ponosen pa je Jan Havel na skelet neke ženske, ki šteje po mnenju strokovnjakov med najboljše, to se pravi, najbolj ohranjene skelete. Jan Havel označuje to ženo kot „Miss Noricum“.

„Toliko zanimivih zakladov bi bilo treba še izkopati, pa žal ni dovolj denarja. Problem pri izkopavanjih pa je tudi ta, da hoče marsikdo od posestnikov imeti okoli hiše zeleni travnik, ne pa stare razvaline,“ tako Havel.

Opravljanje dela v muzeju je za samouka, a odličnega strokovnjaka Havla bolj častna služba kakor pa poklic. „Občina nima denarja, da bi me nastavila, mene pa to delo zanima in veseli. Poleg tega si mislim: kaj bom sedel doma in čakal na smrt.“ V letošnji sezoni je razkazal globaški muzej že 5000 zainteresiranim, v zadnjih šestih sezonah je prišlo nad 20.000 ljudi, da bi si ogledali arheološke zanimivosti v Globasnici.

Posebno vesel je Jan Havel, da si je te dni zaslužil kruh po češko. Zakaj to? Vstopnina (za odrasle šil. 10,—, za skupine šil. 6,—) je namreč njegov zaslužek. Ker pa

so prišli Čehi, jim je spregovoril češko. Saj to za njega tudi ni problem, kajti po rodu je Havel dunajski Čeh. Kot tak se je leta 1965 preselil v Globasnico, ker mu življenje na Dunaju, kjer je imel trgovino, ni ugajalo. „Ves živčen sem bil, ko sem se z mamom preselil na Koroško. Če bi ostal na Dunaju, danes ne bi imel tako mladega srca in gotovo ne bi mogel več tako plesati.“

Kot Havel sam pravi, je njegov konjiček jeziki. Sam perfektno govori slovensko, nemško, češko,

angleško, francosko in italijansko. Zato se je posebno razveselil tudi potnega vodiča v desetih jezikih, katerega mu je te dni podarila neka založba.

Poleg tega zelo rad potuje po svetu. Še posebno vesel je družbe z mladino. Tako se je kot zaveden katoličan že večkrat odpravil na kakšno rajžo s Katoliško mladino. Nekega dne ga je nekdo celo označil kot „poklicnega mladince“, na kar je še danes ponosen.

Kot se Havel sam označuje, je „upokojenec, ki nima časa“. „Ali sem v muzeju ali tudi mežnar — pravijo, da sem še kar priden. Če je treba, pa pomagam tudi doma-

čim društenikom. In če mi preostane kaj časa, pa se vozim s kolesom, tako da ostanem mlad in vitalen.“

Na moje zadnje vprašanje, zakaj je kljub svoji vitalnosti še vedno samski, mi je dejal: „Verjetno zaradi moje izbirljivosti. Če bi prišla kakšna miada...“

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. NAŠ TEDNIK izhaja vsak torek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (04 63) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

VAŠEGA CENJENEGA OBISKA SE VESELIJO DOMAČE POSOJILNICE-BANK

BILČOVS

s poslovalnico
KOTMARA VAS

BOROVLJE

s poslovalnicami
GLINJE
PODLJUBELJ
ŠENTJANŽ V ROŽU
ŠMARJETA V ROŽU

ŠENTJAKOB V ROŽU

s poslovalnicami
BAČE
LEDINCE
PODRAVLJE

ŽELEZNA KAPLA

s poslovalnicama
GALICIJA
MIKLAVČEVO

HODIŠE-ŠKOFIČE

s poslovalnico
HODIŠE

ZILA, Beljak

s poslovalnicama
LOČILO
ZILJSKA BISTRICA

CELOVEC

s poslovalnico
RADIŠE

PLIBERK

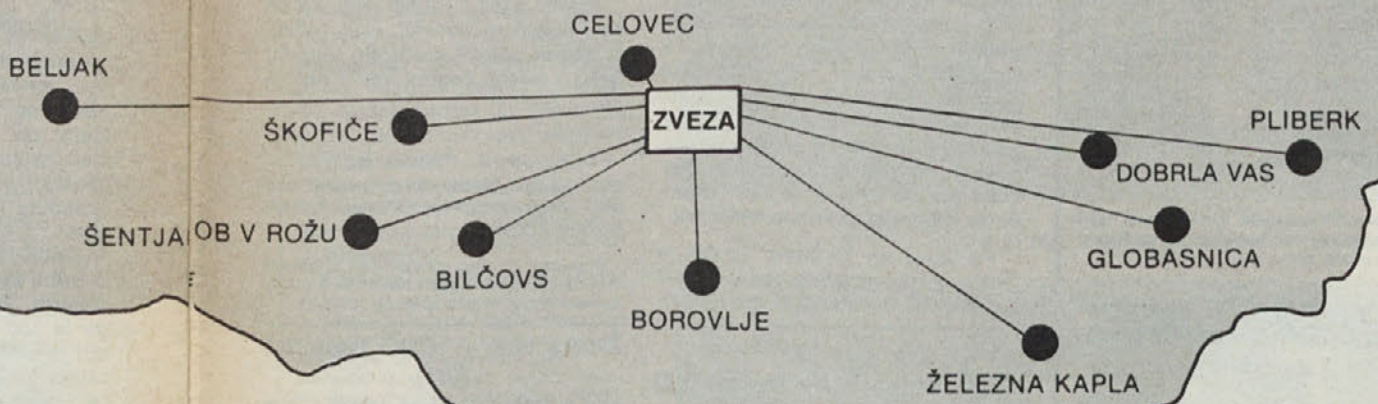
s poslovalnicama
ŠMIHEL NAD PLIBERKOM
ŽVABEK

PODJUNA, Dobrla vas

s poslovalnicami
DJEKŠE
ŠENTPRIMOŽ
SINČA VAS
ŠKOCIJAN
VELIKOVEC

GLOBASNICA

ter
ZVEZA BANK
v Celovcu

**SVETOVNI TEDEN
VARČEVANJA**

**Od 23. do 30.
oktobra 1987**

**Trener Djurić je šel, zdaj trenira Pajenk
Bo spet prišel
Gostenčnik?**

ASKO Šmihel — ASK 1:5

Šmihel: Leitgeb 2, Pajenk 2, Šumnik 3, Andrej 1, Buchwald 3, Blažej 2, Krausler 2, Djurić 3, Ramusch 3, Kaiser 1, W. Berchtold 2, Šmihel, 200 gledalcev
Sodnik: Gantschnig (poprečen)

Pred tekmo so v Šmihelu menjali trenerja. Dušan Djurić je zapustil Šmihel, nadomestil pa ga je Pajenk. Že v prvi tekmi pa se je izkazalo, da tudi menjava trenerja ne pomaga Šmihelčanom, ki so igrali pod vsako kritiko. Edino Ramusch, najstarejši igralec, je deloma igral dobro, ostali so dejansko v katastrofalni formi. V drugem polčasu je šmihelska obramba

Podliga vzhod:

1. Wietersdorf	12 9 2 1 23:6	20
2. Dobrla vas	12 7 3 2 22:10	17
3. Mostič	12 7 3 2 21:12	17
4. ASK/EDV	12 6 3 3 19:17	15
5. Treibach	12 6 2 4 30:19	14
6. Št. Andraž	12 4 6 2 17:12	14
7. St. Leon	12 5 4 3 17:17	14
8. Ruda	12 3 4 5 15:17	10
9. Kiopinj	12 2 6 4 11:15	10
10. Šmihel	12 4 2 6 15:27	10
11. Št. Vid	12 3 2 7 18:24	8
12. Braunstein	11 2 2 7 11:19	6
13. Frant	12 1 4 7 9:24	6
14. KAC/Lord	11 1 3 7 8:17	5

dobivala gol za golom, čeprav ASK ni igral bogve kako dobro. Pred koncem tekme je moral nadomestiti poškodovanega vratarja Leitgeba igralec Šumnik.
V Šmihelu pa se že govori o dokončni menjavi trenerja; prišel bo menda Gostenčnik, ki je zapustil Globasnico.

**Raika Dellach — Bilčovs
3:0 (0:0)**

Bilčovs: Schaubig 2, Gantschnig 3, Bürger 4, Zablatnik 4, Maierhofer 2, Stangl 4, Ogris 3, W. Kuess 2, Quantschnig 1, Partl 3, Stojilkovsky 4.
Dellach, 150 gledalcev
Sodnik: Gangl (dober)
Strelici: Gritschacher (60.), Holzfeind (86.), Wernisch (88.).

Podliga zahod:

1. Št. Jakob	12 8 4 0 21:10	20
2. Borovlje	12 7 3 2 26:11	17
3. Dellach	12 5 5 2 18:9	15
4. Lendorf	11 6 1 4 22:14	13
5. Baško jez.	12 5 3 4 18:17	13
6. Rožek	11 6 1 4 14:14	13
7. Weißenstein	12 3 5 4 21:14	11
8. Lienz	11 4 3 4 21:25	11
9. Obermillstatt	12 2 6 4 12:16	10
10. Treffen	12 3 4 5 11:16	10
11. Brnca	11 2 5 4 12:17	9
12. Bilčovs	12 2 4 6 13:23	8
13. Radenthein	12 3 1 8 17:24	7
14. SV Tristach	12 2 3 7 10:26	7

Quantschnig 2 (60. Krainer 3), W. Kuess 3, Partl 4.
Bilčovs, 150 gledalcev
Sodnik: dober
Strelici: Partl (65.), Stojilkovsky (92.).

**Bilčovs — Weißenstein 2:2
(0:1)**

Bilčovs: Schaubig 3, Gantschnig 3, Maierhofer 2, Bürger 2, Zablatnik 4, Ogris 3, Hobel 3, Stangl 3 (60. Stojilkovsky 3),

Po zelo slabem prvem polčasu so Bilčovščani bili z 1:0 v zaostanku. Šele ko je trener Thuller zamenjal dva igralca, je zaigralo tudi moštvo nekako boljše in po dolgem so domači navijači videli lep ozeniziven nogomet. V 92. minuti je uspešno legionarju Stojilkovskemu zaslužno izenačiti.

**Deveti poraz za
Globasnico**

**Grebini — Globasnica 2:1
(2:0)**

Globasnica: Kaiser 4, Micheu 4, Hutter 4, Fera 3, Sadjak 3, Modre 3, Blažej 3, Klančnik 4, Schatz 4, Kordes (75. K. Micheu), Vautsche 4.
Grebini, 100 gledalcev
Sodnik: Unterluggauer (dober)
Strelici: Scheucher, Widrich, oz. Vautsche.

1. razred D

1. Velikovec	12 8 1 3 20:13	17
2. DSG Sele	12 7 3 2 21:18	17
3. Sinča vas	12 7 2 3 22:8	16
4. Žitara vas	12 6 4 2 13:8	16
5. SC Zrelec	12 6 3 3 19:11	15
6. Št. Pavel	12 6 1 5 20:21	13
7. Galicija	12 4 4 4 15:10	12
8. Železna K.	12 6 0 6 19:18	12
9. Grebinj	12 4 3 5 16:18	11
10. Podkarnos	12 3 5 4 8:11	11
11. Metlova	12 4 3 5 14:18	11
12. Šteben	12 3 4 5 17:19	10
13. Reichenfels	12 1 2 9 13:28	4
14. Globasnica	12 0 3 9 9:25	3

Od obeh moštev je bila v prvem polčasu tekma vodena zelo slabo, le redko kdaj so bile videti lepe akcije.
Globašani so izpustili dve zelo lepi možnosti, Schatz in Klančnik sta bila sama pred vratarjem in priložnost klavno

zapravila. V protinapadu pa sta padla odločna zadetka za domačine, ki sta predčasno odločila tekmo.

Karusel trenerjev v Podjuni?

Dušan Djurić je zapustil Šmihel, menda ga hoče Globasnica, ki je trenutno na zadnjem mestu.

Trening v Šmihelu je prevzel Egon Pajenk, ki se je doslej vozil samo na tekme s Štajerskega.

Franc Gostenčnik naj bi prevzel šmihelsko moštvo, v Globasnici menda noče več trenirati.

Mnogo hektike in napetosti v derbiju

Tudi v osmem derbiju Pliberčanom ni uspelo premagati Slovenskega atletskega kluba. Tako blizu zmagi kot tokrat pa doslej pliberški nogometaši še nikoli niso bili. Osmi derbi pa je bil hkrati tudi najbolj nešporten, obe ekipi sta skušali z vsemi močmi osvojiti zmago.

SAK — SVG Pliberk 2:1 (0:1)

SAK: Dalanovič 4, Stern 4, A. Sadjak 4, Čertov 4, Woschitz 3, Galo 3, Wöbl 4, Kreuzt 4, Pihorner 3, Hanser 5 (89. Eberwein 0), Velik 4; Pliberk: Theuermann 3, Liesnig 4, Terčič 5, Hutter 4, Lopinsky 4, Dlopt 3, M. Hober 0 (10. Paholnig 3), Ramšak 4, H. Hober 3, Wuntschek 2 (67. Grubelnig 0), Skof 3; Igrišče ASV, 400 gledalcev
Sodnik: Glanz (naloga je bila za sodnika izredno težka. Sodnik je tekmo že v prvem polčasu deloma dal iz rok in je premalo strogo postopal, kar se je tudi maščevalo). Strelici: Velik (70. enajstm.), Hutter (87. avtogol) oz. Hutter (37. prosti strel)

Že v 10. minuti je z zlomom noge izpadel Pliberčan Manfred Hober, ko je sam nesrečno trčil v Sadjaka. Očitno je nato hotel Pliberčan Hutter maščevati svojega soigralca in je brutalno s hudim prekrškom zaustavil Hanserja. V začudenje vseh — tudi pliberških nogometašev — je sodnik pokazal Hutterju samo rumeni karton. Naposled je postala tekma od minute do minute bolj hektična, prekrški so se vrstili, sodnik Glanz pa je nastopal premalo odločno.

Po krasnem prostem strelu je Hutter v 37. minuti povedel na 1:0 za Pliberk. Po neštetihi provokaci-

DSG Sele — Velikovec 2:0 (1:0)

Sele: M. Oraže 5, K. Hribernik 4, (75. Fera), Jakopič 4, Uznik 4, N. Hribernik 4, Oraže 4, Wieser 4, Urban 4, Hobel 4, Travnik 3, Gregorič (60. Fera).
Sele, 300 gledalcev
Sodnik: Hauk (dober)
Strelici: Gregorič (30.), Urban (63.).

Zelo dobro so pričeli Selani tekmo na domačem igrišču proti moštvi iz Velikovca, ki trenutno vodi na lestvici. Selani so zaigrali odlično tekmo in bili v vseh formacijah boljši od gostov iz Velikovca, ki so šele proti koncu tekme zaigrali boljše. Zmaga selskega moštva pa nikoli ni bila v nevarnosti. Za Selane sta bila uspešna Jože Gregorič in Rudi Urban.

jah igralcev obeh ekip je sodniku končno zdrsnila tekma iz rok.

V 70. minuti je potem SAK izenačil. Hanserja je Liesnig v kazenskem prostoru podrli, dosojeno enajstmetrovko je kapetan Velik izkoristil — 1:1. Tudi po tem zadetku tekma ni postala bolj mirna, v 70. minuti je sodnik Glanz celo izključil Woschitzka, ki je „stražil“ Ramšaka. Poprej pa je Ramšak udaril Woschitzta v glavo, Velik pa je prav tako nešportno atakiral pliberškega trenerja, ki je bil vseh 90 minut v središču dogajanja. Na eni strani se je Ramšak čutil provociranega, na drugi strani je sam na svoj način provociral svoje nasprotnike, nekdanje soigralce.

Prišlo je tudi skoraj do pretepa med igralci SAK in fanatičnimi pliberškimi navijači, ki so spet enkrat izpadali s svojim obnašanjem in nešportnim vedenjem.

Kratko pred koncem igre, ko so se Pliberčani veselili vsaj točke, je Hutter odločil derbi. Po napadu SAK je poslal žogo v lastni gol — 2:1.

SAZ rez — Pliberk rez 1:0

SAK: Smrečnik, Krištof, Millač, Gregorič, Sadjak, A. Kert, Vauče, Wieser (Kumer), Pasterk, Kurasch, Thaler;
Gol za SAK: Kurasch

Pliberčani so brez poraza prišli v Celovec in so tam podlegli v dobri tekmi 1:0. SAK je v zadnjih šestih tekmah zbral že 11 točk.

Žitara vas — DSG Sele 1:1 (0:1)

Sele: M. Oraže 4, Z. Oraže 4, Jakopič 5, Uznik 4, N. Hribernik 4, Wieser 4, Oip 4, Urban 3, Hobel 5, Travnik 3, Gregorič 4, (60. Fera 4).
Žitara vas, 200 gledalcev
Sodnik: Kaimbacher (dober)
Strelici: Martin Hobel (25.).

V dveh dneh so morali Selani odigrati kar dve težki tekmi, vmes so bili celo na poroki igralca Martina Hobla. Tudi v tekmi proti Žitari vasi so kar ob začetku igre prevzeli iniciativo Selani in bili vso tekmo v terenski premoči. V 25. minuti je povedel Martin Hobel na 1:0 za Selane. Tudi v drugem polčasu se slika na igrišču ni spremenila, Selani so bili jasno boljše moštvo, na žalost pa je pet minut pred koncem igre uspelo domačinom izenačiti.

Lojze Sadjak je odvezl Pliberčanu Manfredu Hoberju žogo. Desno Stern, zadaj Ramšak, H. Hober in Čertov.

Koroška liga:

1. Lienz	12 7 2 3 32:13	16
2. Trg	12 7 2 3 33:21	16
3. WAC	12 6 4 2 25:13	16
4. Breže	11 6 3 2 18:8	15
5. Schemohor	12 5 4 3 20:15	14
6. SAK	11 6 1 4 18:11	13
7. Matrei	12 4 4 4 19:15	12
8. SV St. Vid	12 4 4 4 9:25	12
9. Pliberk	11 3 5 3 22:20	11
10. Wolfsberg	11 4 2 5 13:25	10
11. Magdalen	12 3 3 6 12:19	9
12. Mölltal	12 3 2 7 12:17	8
13. VSV	12 3 2 7 15:23	8
14. Irschen	12 1 2 9 7:30	4

**Slovenija premagala
Koroško**

Trije igralci SAK so igrali preteklo sredo za koroško reprezentanco proti Sloveniji. Napadalec SAK Arthur Hanser je bil najboljši igralec na igrišču, Lojze Sadjak in Christian Wöbl pa sta prav tako odigrala solidno tekmo. Čeprav se Slovenija ni posebno trudila, je tekmo dobila brez težav 2:0. Srečanje je bilo v okviru turnirja Alpe-Adria.

Koroška — Slovenija 0:2 (0:1)

Koroška: Katnik (46. Thurner), M. Hanser, Wilblinger, A. Sadjak, Egger, Wöbl (46. Pfennich), Buchbauer, Morolz, A. Hanser, Krappinger, B. Hanser (46. Rupp);
Slovenija: Ahlin, Petkičič, Maglica, Brečko, Židan, Hafner, Gruškovič (Pišek), Voljč (Stupar), Rižner, Ubavič, Dervič; Magdalen, 100 gledalcev
Strelici: Maglica (39.) in Dervič (89.).

Boks: Spittal — Štajerska 5:11

Za Spittal sta tekmovala slovenska rojaka Franci Wieser in Marijan Oraže. Oba sta bila v svojih kategorijah brez konkurence. Marijan Oraže je premagal Stojanoviča v drugem kolu RSC. Franci Wieser pa je senzacionalno premagal štajerskega prvaka Vokina po točkah.

Nekateri pliberški navijači so bili izredno fanatični in so celo skušali vdreti na igrišče. Tekma je bila v teh minutah zelo hektična.

Janko Woschitz (desno) je kril Ramšaka (sredina). Levo Lojze Sadjak.

Rekli so po tekmi:

Lojze Jagodič: Čeprav nismo igrali najbolje, smo zaslužno zmagali. Hanser je spet enkrat dokazal, da je odličen nogometaš, odločil je tekmo. Pliberčani sicer niso igrali slabo, manjkala pa jim je tudi sreča.

Ivan Ramšak: Igrali smo dobro in smo zelo zelo nesrečno podlegli. Zelo razočaran pa sem od igralcev SAK, ki so tokrat igrali zelo nešportno. Očitno so se nekateri hoteli nad menoj maščevati. Najbolj presenetil pa me je Hanser, ki ni je dober nogometaš, ampak tudi v redu človek. Upam, da naslednje leto v Pliberku ne bo huje.

Ljubiša Dalanovič: Če bi Ramšak ne provociral naših igralcev, bi SAK nikoli ne zmagal. Sicer smo imeli veliko sreče, mnogo pa nam je pomagal naš nekdanji soigralec Ramšak, ki bi moral pomiriti svoje moštvo. Pliberčani so se koncentrirali na hektiko in se prekrske, SAK pa na igro.

Christian Lopinsky: Seveda sem zelo razočaran, ker smo si pravzaprav dali oba gola sami, remi bi bil bolj pravičen. Hektiko pa je sprožil SAK, ki je igral deloma zelo nešportno. Ob vsej nesreči pa smo izgubili tudi Manfreda Hoberja; z njim bi mogoče zmagali.

Marijan Velik: Čeprav je Pliberk povedel, nismo „vrgli puške v koruzo“ in smo se izredno borili ter tako dosegli zaželeno zmago.

V Galiciji sta si preteklo soboto obljubila večno zvestobo Mili Urank in znanil nogometaš Martin Hobel. Mladoporočenima želijo SAK, DSG Sele in Naš tednik vse najboljše na skupni življenjski poti.

Nogometaš SAK Erwin Galo pa je preteklo nedeljo obljubil večno zvestobo svoj izvoljenki Iris Steiner iz Sinče vasi. Nogometaši SAK in uredništvo Našega tednika iskreno čestitajo.

Šah: SŠZ/Cartrans spet zmagala

V tretji tekmi v podligi je SŠZ/Cartrans slavila že drugo zmago. V Velikovcu so Celovčani sicer nastopili brez Ferma in Polanška, kljub temu je igra zadostovala za tesno zmago.
SŠZ/Cartrans — Velikovec 4,5:3,5
Gallob 1/2, Živkovič 1, F. Rulitz 1, H. Rulitz 1/2, Lukan 1/2, Kernjak 0, Hedenik 0, Hotl 1;

Srečanje z Martinom Kušejem

„Sežiganje čarovnic je historično enakovredno brambovskim bojem“

Martin Kušej — od sobote, 17. oktobra, naprej je to ime znano vsakemu Korošču, ki se količkaj pogloblja v dnevno časopisje. Kajti tega dne je v okviru svečanosti otvoritve Heminoga slavja v beljaški kongresni hiši provokativno meditiral o jeziku, času in srečanju in je to meditacijo koncipiral kot hojo skozi zgodovino dežele. Jasno, da ta hoja ni bila ustoličevanje nekega novega koroškega zgodovinarja, pač pa zelo subjektivno in provokativno gledanje in doživljanje zgodovinske preteklosti in tudi sedanosti dežele.

S to meditativno provokacijo — da je vključena tudi provokacija, Kušej sploh ni tajil, ampak celo poudaril (op. Wafra) — je razkuril in razvnel določene kroge, predvsem pa določene člane uredništva *Kleine Zeitung*, ki je Kušeju očitala nepremišljenost, enostranskost in še marsikaj drugega. Žolčnemu pisanju tega dnevnika so se potem pridružili še vodja koroške ljudske stranke in brambovci in svobodnjaški mandatar. Res, značilna družba.

Martin Kušej je v Gradcu z diplomom zaključil študij režije in trenutno na ljubljanskem eksperimentalnem gledališču Glej pripravlja premiero Müllerjeve „Opuštošene obale“. Premiera bo 11. 11. v Gleju. Vmes je Kušej deloval v Salzburgu, na ljubljanski Drami in v Celovcu.

Pred dnevi smo se slovenski koroški časnikarji vsedli z njim za mizo na pogovor. Še preden je beseda nanese na 17. oktober v Beljaku, je Kušej dejal, da na Koroškem ne bo več delal. Ta odločitev je padla že dolgo pred to soboto in je sad spoznanja, da na Koroškem ni pogojev za resne oblike modernega gledališča. Meditativno provokacijo pojmuje tudi kot obračun s koroškimi razmerami in s političnimi dogodki. „Če se na Koroškem greš gledališče, od vseh začetkov naletiš na upor in s tem moraš računati že pri produciranju komada, kar seveda ni dobro.“

Dejal je, da mu je zelo imponiralo liberalno mišljenje tistih cerkvenih mož, ki so bili odgovorni za spored na svečanosti.

Konfrontiran z reakcijami časopisja in politikov, pove, da je iz koroške zgodovine pobral podatke, ki so ga osebno zanimali. „Nisem nameraval, da bi nekaj bilo bolj pomembno in važno kakor drugo. Po mojem je sežiganje čarovnic historično enakovredno z brambovskimi boji.“ „S to medita-

cijo sem hotel izpovedati, da na Koroškem zgodovino vrednotijo, da je tu travma, to je oktober 1920 in da se tozadevno nič ne da spremeniti.“

Na vprašanje, kako se na Koroškem počuti, odgovori, da je po osmih letih odsotnosti bil spet

Pripravil Franc Wakounig

štiri mesece v deželi. In da je meditativna provokacija tudi „filtrat mojih občutkov v teh štirih mesecih. Zato si ne pustim očitati, da Koroško, taka kot je, sovražim. Izhajam iz dialektike, da tisto, kar kritično opazuješ in sprovociraš, moreš tudi rad imeti.“

Hudo so mu zamerili, da je brambovski boj imenoval „norost“ („eigentlich ein Wahnsinn“) in da menda pričakuje nove bombne napade („vorerst das Ende der gewalttätigen Auseinandersetzung“).

Na to Kušej: „Atentate, bombne napade odločno odklanjam, trenutnemu miru v deželi pa ne zapram.“

Reakcije na meditativno provokacijo so ponovno dokazale in potrdile, da vsaka umetnost, ki se ne sklada s pričakovani določeni vplivnih krogov in politike, na

Koroškem pride na indeks, kakor med drugim film „Vas ob meji“, oddaja v seriji „Brez nagobčnika“, zunaj Koroške pa Achternbusch, Tabory. Mar ni prav to izziv za umetnika? Že, meni Kušej, a na Koroškem si takoj zasvojen ali pa odrinjen. „Vse bolj imam občutek, da postajam „slovenski“ umetnik, česar pa s to meditacijo nisem nameraval doseči.“

Utopija njegove meditacije je namreč druga: „radikalna pozaba in nov začetek od točke nič“, oz.: „Moja konkluzija meditacije je, da se moramo iz zgodovine učiti, da se iz nje ničesar nismo naučili.“

O svobodni umetnosti pa noče dati nobenih izjav, „kajti če moramo na to opozarjati, potem zanjo itak slabo kaže.“

Za zaključek še puvnanje o slovenščini: to je zanj očetov jezik, od doma je prinesel le reliktno znanje. V bistvu ga zanima srednjeevropski jezikovni prostor in bivanje v Ljubljani je del razvoja, ki „ga bom nadaljeval v Italiji, kjer se hočem naučiti italijanščine“.

Preden se razidemo, še pravi, da bi Koroška pravzaprav lahko bila središče tega srednjeevropskega prostora, vendar na žalost ni.

Na sliki: organist in vodja cerkvenega zbora Hanzi Kežar za novimi orglami

Nove orgle v šentprimški cerkvi

Šentvidska župnija je začetek Heminoga jubileja praznovala z blagoslovom in prevzemom novih orgel v šentprimški cerkvi. Orgle v novi cerkvi — končno se je ta želja faranov izpolnila. Znana celovška firma Novak jih je naredila in montirala, v nedeljo, 18. oktobra, pa jih je slovesno blagoslovil škofijski kancler msgr. Mihael Krištof. Po maši je bil farni praznik, ki je kljub deževnemu in zakisanemu vremenu odlično uspel.

